

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.210 van 10 december 2015
in de zaak A. 217.620/XII-7964**

In zake: de BV VAN BOEKEL ZEELAND, vennootschap naar
Nederlands recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 867
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de LUCHTHAVENONTWIKKELINGSMAATSCHAPPIJ
(LOM) OOSTENDE-BRUGGE, naamloze vennootschap van
publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, elektronisch ingesteld op 24 november 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“- de beslissing van de Raad van Bestuur van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Luchthavenontwikkelingsmaatschappij Oostende-Brugge’, naamloze vennootschap van publiek recht (afgekort ‘LOM Oostende-Brugge’) van een ongekende datum, tot gunning van de overheidsopdracht voor aanneming van werken bij wege van een open aanbesteding ‘Infrastructuurwerken Apron 3’ (bestek nr. 1M3D8J/15/43) aan NV Aannemingen Verhelst,

- de beslissing van de Raad van Bestuur van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap ‘Luchthavenontwikkelingsmaatschappij Oostende-Brugge’, naamloze vennootschap van publiek recht (afgekort ‘LOM Oostende-Brugge’) van een ongeken- de datum, tot niet-gunning van de overheidsopdracht voor aanneming van werken bij wege van een open aanbesteding ‘Infrastructuurwerken Apron 3’ (bestek nr. 1M3D8J/15/43) aan Van Boekel Zeeland BV”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 december 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Rika Heijse en Aline Heyrman, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Luchthavenontwikkelingsmaatschappij Oostende-Brugge” (hierna: de nv LOM Oostende-Brugge) schrijft een overheidsopdracht voor de aanneming van werken uit met als benaming “Internationale luchthaven Oostende: Infrastructuurwerken Apron 3”. De gunningswijze is de open aanbesteding.

De opdracht wordt onderverdeeld in een vast en een voorwaardelijk gedeelte en geraamd op 3.152.230,18 euro, btw niet inbegrepen.

De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 11 augustus 2015. Een terechtwijzend bericht wordt bekendgemaakt op 15 september 2015.

3.2. Het bijzonder bestek met nr. 1M3D8J/15/43 is van toepassing. Ten aanzien van de vorm waarin en de wijze waarop de inschrijvers hun offerte moeten indienen wordt in het bestek onder meer bepaald:

“Art. 80. Vorm van de offerte

De samenvattende opmeting wordt via een Excel-bestand ter beschikking gesteld. De inschrijver maakt gebruik van dit bestand voor het invullen van zijn samenvattende opmeting. Aan dit bestand mogen geen wijzigingen worden aangebracht met uitzondering van het invullen van de grijze invulvelden in de kolommen ‘Eenhedsprijs/bedrag (EUR)’, ‘Eenhedsprijs/bedrag voluit geschreven’ (enkel indien zichtbaar), ‘Vermindering/vermeerdering’ (enkel indien zichtbaar) en ‘Totaal (incl. vermindering/vermeerdering) EUR’.

De inschrijver dient het ingevulde Excel-bestand te converteren naar een afdrukbaar pdf-bestand. Zowel het Excel- als het pdf bestand moeten worden opgeladen en ingediend via e-tendering. Bij tegenstrijdigheid tussen beide bestanden, wordt het pdf bestand geacht de werkelijke bedoeling van de inschrijver te zijn en is het pdf bestand aldus het enige rechtsgeldige. Een handleiding voor het omzetten van de inventaris van Excel naar pdf is beschikbaar op <http://mow.vlaanderen.be/qc>.

Indien de inschrijver een ander formulier gebruikt dan het Excel-bestand dat door de aanbestedende overheid ter beschikking wordt gesteld, dan draagt hij de volle verantwoordelijkheid voor de volledige overeenstemming van de door hem aangewende documenten met het formulier.

[...]

Art. 90. § 1 Indiening offertes

Voor het indienen van offertes wordt het gebruik van elektronische middelen opgelegd.

De verschillende bestanden voldoen aan de volgende bestandsnaam-conventie, waarbij [inschrijver] de naam van de inschrijver is, [ext] de extensie van het document is (pdf, doc, xls, ...) en [nr] een oplopend nummer is in volgorde van de opsomming in het overeenkomstig artikel.

Bestandsnaam	inhoud van het bestand
01_OF-[inschrijver].[ext]	het offerteformulier
02_SO-[inschrijver].[ext]	de samenvattende opmetingsstaat overeenkomstig de bepalingen van Art. 80
03_81-[nr]-[inschrijver].[ext]	de documenten die bij de offerte gevoegd moeten worden overeenkomstig de bepalingen van Art. 81
04_69-[nr]-[inschrijver].[ext]	de referenties waarmee de technische bekwaamheid aangetoond wordt overeenkomstig de bepalingen van Art. 69

”

3.3. Tien inschrijvers dienen een offerte in, waaronder de verzoekende partij.

3.4. In het gunningsverslag van 16 oktober 2015 wordt inzake de formele regelmatigheid van de offertes het volgende opgemerkt:

“1) Alle inschrijvers hebben rekening gehouden met het terechtwijzend bericht nr. 1 volgens hun ingediende meetstaat. Volgende inschrijvers hebben evenwel geen verklaring bijgevoegd rekening te hebben gehouden met dit terechtwijzend bericht: Bvba De Witte, Nv Aswebo, BV Van Boekel.

2) Art 80 van het bijzonder bestek: Vorm van de offerte

‘De inschrijver dient het ingevulde Excel-bestand te converteren naar een afdrukbaar pdf-bestand. Zowel het Excel- als het pdf bestand moeten worden opgeladen en ingediend via e-tendering.’

De inschrijvers NV Verhelst Aannemingen, De Witte bvba en RTS Infra bvba hebben geen excel-versie ingediend. De inschrijvers hebben wel een pdf versie van hun meetstaat meegestuurd.

Deze onregelmatigheid is niet substantieel gezien de vergelijkbaarheid van de offertes hierdoor niet is aangetast. De inschrijvingen worden dan ook aanvaard.

3) Artikel 90, § 1 KB Plaatsing: ‘Voor het indienen van offertes wordt het gebruik van elektronische middelen opgelegd. De verschillende bestanden voldoen aan de volgende bestandsnaamconventie, waarbij [inschrijver] de naam van de inschrijver is, [ext] de extensie van het document is (pfd, doc, xls,...) en [nr] een oplopend nummer is in volgorde van de opsomming in het overeenkomstig artikel.’

De inschrijvers NV Verhelst Aannemingen, NV Aswebo en NV Heijmans Infra hebben de opgelegde bestandsnamen niet gerespecteerd. Deze onregelmatigheid is niet substantieel gezien de vergelijkbaarheid van de offertes hierdoor niet is aangetast. De inschrijvingen worden dan ook aanvaard.

Na onderzoek van de inschrijving van de laagste bidder blijkt dat deze als regelmatig dient te worden beschouwd.”

Aangaande het nazicht van de prijzen bepaalt het gunningsverslag, na verbetering van de rekenfouten en kennelijke materiële fouten, het volgende:

“6.1. Nazicht

In deze tabel werd eveneens de berekening gemaakt van de gemiddelde totaalprijs en de ‘gemiddelde totaalprijs – 15%’, vlg art 99§2 KB Plaatsing, zodat eventuele ‘abnormale prijzen’ onmiddellijk kunnen bepaald worden.

Op basis van deze tabel rangschikking voor toewijzing volgt hieronder een vergelijk van alle offertes

Naam inschrijver	Totaal bedrag (incl. BTW)
1) Nv Aannemingen Verhelst	3.105.039,71 EUR
2) Nv Aswebo	3.198.814,13 EUR
3) Nv Infra Heijmans	3.334.101,35 EUR
4) Bvba Norré-Behaegel	3.337.116,74 EUR
5) Bv Van Boekel Zeeland	3.351.700,05 EUR
6) Nv Stadsbader	3.680.097,87 EUR
7) Bvba De Witte	3.716.887,27 EUR
8) Bvba Infra RTS	3.748.245,24 EUR
9) Nv Persyn	3.761.990,43 EUR
10) Nv Wegebo	3.821.247,66 EUR
Gemiddelde van alle inschrijvingsbedragen	3.505.524,00 EUR
Gemiddelde – 15% vlg art 99§2 KB 15/07/2011	2.920.984,97 EUR
Raming dd. 09/04/2015	3.814.198,52 EUR

6.2 De inschrijving van de laagste bidder werd nagekeken op een abnormale totaalprijs

Overeenkomstig art. 99§2 van het KB 15-7-2011 is het inschrijvingsbedrag van de laagste inschrijver hoger dan het ‘gemiddelde – 15%’, zodat dit bedrag als ‘normaal’ beschouwd wordt.

Ten opzichte van de raming ligt de laagste inschrijving 18,59% onder het geraamde bedrag. Dit is een gevolg van weinig nieuwe aanbestedingen.

6.3. De inschrijving van de laagste bidder werd nagekeken op de aanwezigheid van abnormale eenheidsprijzen

Er werden geen abnormaal hoge of lage prijzen vastgesteld bij inschrijver Verhelst.

6.4. Besluit

Uit het onderzoek wordt besloten dat volgens de gangbare criteria noch de gelijkheid tussen de inschrijvers, noch de economie van het project, geschaad wordt. Er kan zonder meer gegund worden aan de laagste regelmatige inschrijver.”

Voorgesteld wordt om de opdracht te gunnen aan de nv Aannemingen Verhelst als inschrijver die de laagste regelmatige offerte heeft ingediend.

3.5. De verwerende partij beslist hierop om de opdracht overeenkomstig het gunningsverslag te gunnen aan de nv Aannemingen Verhelst.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt in haar verzoekschrift twee excepties op, enerzijds, inzake de niet-tijdigheid van de vordering – waarvan ter terechtzitting de verwerende partij afstand doet –, anderzijds, inzake het gebrek aan belang bij het aanvechten van de impliciete weigeringsbeslissing.

Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen en volgehouden ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken, zoals hier het geval.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan verantwoorden.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘betreffende de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ en van artikel 95, § 2, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ (hierna: koninklijk besluit Plaatsing).

Het middel wordt door de verzoekende partij zelf samengevat als volgt:

“Doordat de verwerende partij de offertes van een aantal inschrijvers die geen samenvattende meetstaat in excel hebben ingediend of die voor de

benoeming van offertedocumenten niet de in het bestek voorgeschreven methode hebben gevolgd, als formeel regelmatig verklaart omdat deze tekortkomingen relatieve onregelmatigheid zouden zijn die de vergelijkbaarheid van de offertes niet zouden aantasten, Terwijl de verwerende partij in het bijzonder bestek specifieke bijkomende formele eisen heeft opgenomen inzake de opmaak van de offerte: met name de indiening van de samenvattende meetstaat in Excel en pdf en de benoeming van de documenten volgens een voorgeschreven methode; dat de aanbestedende overheid door deze eisen expliciet toe te voegen aan het bestek onder de rubrieken artikel 80 en 91 §1 KB Plaatsing impliciet maar zeker heeft aangegeven dat deze eisen essentieel van aard zijn; En terwijl de redenering om deze offertes relatief onregelmatig te verklaren niet correct is omdat zij gesteund is op het uitgangspunt dat de formele eisen niet essentieel van aard zouden zijn, dat de aanbestedende overheid in de eerste plaats moet vaststellen dat het besteksvoorschrift essentieel van aard is; Zodat de gunningsbeslissing van ongekende datum niet zorgvuldig is opgesteld en een schending van artikel 95, § 2 KB Plaatsing 15.07.2011 uitmaakt.”

Beoordeling

7.1. Artikel 95, § 2, van het koninklijk besluit Plaatsing, zoals vervangen door artikel 21 van het koninklijk besluit van 7 februari 2014 ‘tot wijziging van meerdere koninklijke besluiten tot uitvoering van de wet overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006 alsook van de wet van 13 augustus 2011 inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied’ luidt:

“§ 2. Op formeel vlak is een offerte substantieel onregelmatig als ze afwijkt van de vormvoorschriften van de artikelen 6, § 1, 51, § 2, 52, 54, § 2, 55, 80, 81, 82, 90 en 91 en van de opdrachtdocumenten, in de mate dat de vormvoorschriften van die artikelen of die documenten essentieel zijn. Als een offerte daarentegen afwijkt van de overige vormvoorschriften van de in het eerste lid vermelde artikelen of van de opdrachtdocumenten, is ze aangetast door een niet-substantiële onregelmatigheid.”

7.2. Zoals op het eerste gezicht blijkt uit de tekst van het voormelde artikel 95, § 2, beschikt de aanbestedende overheid, wat betreft de regelmatigheid van de offertes die afwijken van de vormvoorschriften van de voormelde artikelen

6, § 1, 51, § 2, 52, 54, § 2, 55, 80, 81, 82, 90 en 91 over een beoordelingsbevoegdheid. Het is immers pas wanneer de vormvoorschriften van die artikelen essentieel blijken te zijn dat er sprake is van een substantiële onregelmatigheid en de offerte dient te worden geweerd.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat de aanbestedende overheid te dezen door de kwestieuze eisen expliciet toe te voegen aan het bestek onder de rubrieken artikel 80 en 91, § 1, impliciet maar zeker heeft aangegeven dat deze eisen essentieel van aard zijn, lijkt het middel dan ook in rechte te falen.

7.3. In de mate dat de verzoekende partij nog aanvoert dat de bestreden beslissing steunt op het uitgangspunt dat formele eisen niet essentieel van aard zouden zijn, lijkt het middel te berusten op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt immers uitdrukkelijk vastgesteld dat er bij verschillende inschrijvers sprake is van formele onregelmatigheden, doch dat deze onregelmatigheden niet substantieel zijn aangezien de vergelijkbaarheid van de offertes hierdoor niet is aangetast. De bestreden beslissing lijkt aldus niet uit te sluiten dat formele onregelmatigheden essentieel van aard kunnen zijn, doch stelt enkel vast dat dit hier niet het geval is.

7.4. Voor zover de verzoekende partij opmerkt dat de verwerende partij ten onrechte de kwestieuze eisen als niet essentieel inschatte, moet worden opgemerkt dat de vraag of een bepaling van het bestek essentieel is, namelijk dermate belangrijk dat de afwijking ervan onvermijdelijk tot gevolg moet hebben dat met de betrokken offerte geen rekening mag worden gehouden, *in concreto* in het licht van het dossier dient te worden beantwoord. Een afwijking van het bestek die de objectieve vergelijkbaarheid van de offertes in het gedrang brengt, lijkt alleszins te leiden tot de substantiële onregelmatigheid van de offerte. Het staat voorts in de eerste plaats aan de aanbestedende overheid om vast te stellen of de afwijking al dan niet een essentiële besteksbeperking betreft. Deze beoordeling moet gesteund zijn op aanvaardbare motieven die blijken uit een zorgvuldig onderzoek. Indien een offerte substantieel onregelmatig is, moet het bestuur die nietige offerte buiten beschouwing laten. Ter zake beschikt het niet over een discretionaire bevoegdheid.

Te dezen worden noch de vereisten opgenomen onder ‘Art. 80. Vorm van de offerte’, noch de vereisten onder ‘Art. 90. § 1 Indiening offertes’ in het bestek voorgeschreven “op straffe van nietigheid van de offerte”.

Wat de vorm van de offerte betreft, wordt in het bestek weliswaar opgemerkt dat “zowel het Excel- als het pdf bestand moeten worden opgeladen en ingediend via e-tendering”. Daarnaast wordt echter ook uitdrukkelijk gesteld dat bij tegenstrijdigheid tussen het Excel- en het pdf-bestand, het pdf-bestand geacht wordt de werkelijke bedoeling van de inschrijver te zijn en is het pdf-bestand aldus het enige rechtsgeldige. Tevens voorziet het bestek zelf in de mogelijkheid tot afwijking waar vermeld wordt dat indien de inschrijver een ander formulier gebruikt dan het Excel-bestand dat door de aanbestedende overheid ter beschikking wordt gesteld, hij de volle verantwoordelijkheid draagt voor de volledige overeenstemming van de door hem aangewende documenten met het formulier.

Op het eerste gezicht kon de aanbestedende overheid in het licht van voormelde besteksbepalingen dan terecht oordelen dat de niet toevoeging van een Excel-bestand slechts een relatieve onregelmatigheid betrof.

Ook uit de vermelding in het bestek dat de verschillende bestanden “voldoen” aan een bepaalde bestandsnaamconventie, lijkt op het eerste gezicht niet te kunnen worden afgeleid dat de verwerende partij ertoe gehouden zou zijn om een andere benaming van de documenten als een afwijking van een essentiële besteksbeplating te beschouwen.

7.5. Waar de verzoekende partij ten slotte nog aanvoert dat ook de offertes van de bvba Norré-Behaegel en de bvba De Witte formeel onregelmatig zouden zijn aangezien uit het proces-verbaal van opening van de offertes blijkt dat deze inschrijvers evenmin de opgelegde bestandsnamen overeenkomstig artikel 90 van het bijzonder bestek hebben gerespecteerd en het gunningsverslag bijgevolg onzorgvuldig is opgesteld, toont zij op het eerste gezicht niet aan welk belang zij nog heeft bij deze grief gelet op hetgeen hiervoor reeds werd vastgesteld.

7.6. Het middel is niet ernstig.

‡BAMPMBFFG-BCDBFCV‡

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals van de artikelen 21 en 95 van het koninklijk besluit Plaatsing.

Het middel wordt door de verzoekende partij zelf samengevat als volgt:

“Doordat de verwerende partij enkel ten aanzien van de offerte van NV Verhelst stelt dat deze offerte is gecontroleerd in functie van eventuele abnormale prijzen,
Terwijl artikel 21 van het KB Plaatsing 15.07.2011 bepaalt dat de aanbestedende overheid de offertes onderwerpt aan een prijsonderzoek.
En terwijl de aanbestedende overheid enkel toepassing heeft gemaakt van artikel 99, § 2 KB Plaatsing 15.07.2011, maar geen individuele prijscontrole van de offertes van de andere inschrijvers (totaalprijs of blijkbaar abnormale eenheidsprijzen) heeft verricht;
Zodat de gunningsbeslissing van ongekende datum niet zorgvuldig is opgesteld en een schending van artikel 21 en 95 KB Plaatsing 15.07.2011 uitmaakt omdat er geen zorgvuldig prijsnazicht van individuele posten is verricht.”

Beoordeling

9. Hier voert de verzoekende partij in essentie aan dat de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden zijn omdat er sprake zou zijn van een onzorgvuldig prijsonderzoek. Zij betwist daarbij niet het prijsonderzoek dat werd gevoerd met betrekking tot de offerte van de laagste bieder. Volgens de verzoekende partij was de verwerende partij er op grond van artikel 21 van het koninklijk besluit Plaatsing echter toe gehouden om alle ingediende offertes aan een prijsonderzoek te onderwerpen.

Uit het gunningsverslag blijkt dat de verwerende partij de totaalprijzen van alle inschrijvers heeft onderzocht evenals de eenheidsprijzen van de gekozen inschrijver.

Aangezien het eerste middel reeds niet ernstig werd bevonden en het tweede middel geen betrekking blijkt te hebben op de regelmatigheid van de offerte van de gekozen inschrijver, doch slechts op de regelmatigheid van de offertes van de overige inschrijvers, lijkt de verzoekende partij geen belang te hebben bij dit middel. Er blijkt op het eerste gezicht immers niet dat de bestreden gunningsbeslissing zonder de door de verzoekende partij aangevoerde onzorgvuldigheid inzake het prijsonderzoek anders had geluid. De opmerking van de verzoekende partij ter terechtzitting dat er slechts sprake kan zijn van een zorgvuldig onderzoek van de eenheidsprijzen, ook bij de offerte van de gekozen inschrijver, in de mate dat alle offertes erbij zijn betrokken, doet niet anders oordelen; zoals opgemerkt heeft de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift het prijsonderzoek van de offerte van de gekozen inschrijver alsdan niet in twijfel getrokken en uitdrukkelijk buiten haar kritiek gehouden.

Het middel is onontvankelijk.

VII. Besluit en kosten

10. Geen van beide middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 december 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra